

عنوان مقاله:

جذابیت های کلانشهر برلین مدرن و ظهور ژانر فیلم خیابانی وایمار: مطالعه ی موردی فیلم خیابان (۱۹۲۳)

محل انتشار:

فصلنامه رهپویه هنرهای نمایشی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

علیرضا صیاد - استادیار گروه سینما، دانشکده ی سینما تئاتر، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در مطالعات فیلم سال های اخیر، ارتباط میان سینما و کلانشهر مدرن مورد توجه نظریه پردازان قرار گرفته است. در این رویکرد، همچنین بر شباهت های میان تجربه نظاره گری سینمایی و تجربه شهری تاکید می شود. غالباً از برلین دوره وایمار به مثابه یکی از درخشان ترین تبلورهای مدرنیته شهری یاد می شود. در این دوره، در سینمای آلمان ژانر جدیدی به نام «فیلم شهری» ظهور پیدا می کند. یکی از زیرشاخه های فیلم شهری، ژانر «فیلم خیابانی» بود که از آن با اصطلاح «ملودرام شهری» وایمار نیز یاد می شود. در آثار این ژانر، غالباً سکون، آرامش، و امنیت خانه در تضاد با حرکت، آشوب و هذیان شهر قرار می-گیرد. از فیلم خیابان (۱۹۲۳) ساخته کارل گرونه، غالباً به عنوان الگوی تمام عیار ژانر فیلم خیابانی وایمار یاد می شود. پژوهش حاضر که با روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای صورت گرفته است، در ابتدا می کوشد به تبیین مشخصه های کلانشهر برلین مدرن به مثابه بستر پیدایش ژانر فیلم خیابانی بپردازد. سپس با تمرکز بر فیلم خیابان، نحوه بازنمود تجربه حضور شخصیت اصلی فیلم در میان فضاهای شهر مدرن به مثابه یک پرسه زن، و نظاره گری وی به منظرهای شهری مورد مطالعه قرار می گیرد. این پژوهش که از مشخصه میان رشته ای برخوردار است و در تقاطع مطالعات سینمایی و مطالعات شهری قرار می گیرد، این نکته را آشکار می سازد که الگوهای به نمایش در آمده در فیلم از تجربه پرسه زنی مرد در میان فضاهای شهری و نظاره گری پراکنده اندیش وی به مناظر و جذابیت های شهر مدرن با الگوهای نظاره گری سینمایی قابل تطبیق است.

کلمات کلیدی:

فیلم خیابان، ژانر فیلم خیابانی، مدرنیته شهری، کلانشهر برلین، نظاره گری سینمایی، زیگفرید کراکائر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1639647>

